Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: ”Johannes Ewalds samlede skrifter”, i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 257. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511218720.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Jeg vil faae Leylighed nok, ved Fortsættelsen af mit Levnets Løb, at udføre enhver af disse Poster vidtløftigere - Her har jeg kun berørt dem, for nogenledes at gjøre det tydeligt, for dem af mine Læsere, der maatte finde min Tilstand, da jeg i en Alder af femten Aar, saa reent venneløs og pengeløs reyste ud i den vilde Verden, vanskelig, om ikke fortvivlet - hvorledes disse Omstændigheder, langtfra at opvække Kummer og Frygt hos mig; kunde forøge mit Mod og min Glæde - Min Stilling var altfor besynderlig og romansk, til at jeg efter min Tænkemaade ikke skulde have fundet meget behageligt deri - Selv de Uleyligheder, som jeg let kunde spaae mig af min TilStand; og som af deres Natur maatte være mig fortrædelige saalænge de varte, skulde virkelig have blevet mig et Tids-Fordriv, en Lykke, ved et eneste: Olim meminisse iuvabit - det er at sige, ethvert Vanheld blev mig meer end forsødet, ved det Haab at kunde fortælle det i sin Tid - Det maatte desuden nødvendig smigre min Stolthed, at min tilstundende Lykke saaledes begyndte fra slet intet; at jeg fuldkommen skulde danne den selv; og næst Gud og Lykken, ikke skylde det mindste deraf, til nogen anden, end til min Forstand, mit Hjerte og min Arm - Min Lyst at være frie, var i det mindste efter mit daværende Begreb fuldkommen tilfredsstillet - Den mig allene bekjendte og allene fortrædne Tvang, som jeg hidindtil havde staaet i, under mine Forældre og Lærere, havde jeg nu revet mig løs fra - || En Chef, eller en Herre, kan, tænkte jeg, i det mindste ikke saaledes genere dine mindste og ligegyldigste Handlinger, som de - Og kan han, vil han - - saa er Verden stor, og du 258 kan skifte - Overalt kunde jeg ikke see en eneste Vanskelighed forud, uden at jo min Indbildnings Kraft strax vidste at hæve den - Den viiste mig ikke allene tusinde behagelige og lykkelige Hændelser, der kunde, og uden Tvivl vilde møde mig - men den gjorde det selv, tak skee de Romaner, hvormed jeg havde fordærvet den, til en afgjort Sag hos mig; at jo større Nøden var, desto større og nærmere var Hjelpen - Herved tænker jeg og at forlige mig med dem, der i Anledning af denne Fortælning, kan have fatted nogen Mistillid, til det jeg sagde strax i Begyndelsen - at jeg nemlig meget sjelden eller aldrig havde foretaget mig nogen betydelig Handling, uden med en Slags Frygtsomhed at undersøge og prøve alle de Vanskeligheder, som kunde møde mig derved - Efter nogle Aars Forløb, og da jeg havde samlet meer Erfarenhed, skulde jeg uden Tvivl have forudseet saa mange Vanskeligheder, véd saadan en eventyrlig Reyse, at de havde været tilstrækkelige, til at skremme mig derfra - Men nu, havde jeg sandt at sige kun forudseet den eneste, at slippe vel, og ugrebet af mine Forældre, paa den Tydske Bund - Og den var overvundet - Og hvad havde jeg egentlig at bekymre mig over? - Jeg havde et Brev i min Lomme, hvortil jeg fæstede al Tillid, og hvorefter jeg vist haabede, at komme i Tjeneste hos Baron von Mannteufel, saasnart jeg kun naaede ham - Saa langt havde jeg frie Reyse - I det mindste kunde jeg ikke frygte for at døe af Mangel -